

V kavárně Na věčnosti
neznají zavírací den
každý den noví hosti
jinak bez významnějších změn
připíjet na zdraví
je koneckonců k smíchu
grácie čarokrásu
zbývá happyend...

Převozník mezi břehy
dopíjí z láhve fernet stock
ztratíte zbytek něhy
když připluje k vám napřesrok
po noci řeka mrazí
a v krajinách nicoty
ztrácí se jednou pro vždy
i naše životy...

Smrt je prý o naději
káže pan farář v kostele
andělé v bílém rouchu
ráno nás tahaj z postele
na tisíc hroznů víry
kdekterý je lhář
pravda od nepaměti
ukrývá svou tvář...

V kavárně Na věčnosti
možná se sejdem pospolu
Lautrec i Afrodité
přisednou s námi ke stolu
reservé pro všechny
a vína plný džbán
jak jednou práh překročíš
ke stolu jsi zván...